

N. Nielsen: Hvis den højtærede Finansminister og jeg ere enige i, at Tanken i dette Forslag er, at Halvprocentafgiften kun skal svares af den reelle Formue, der omsættes i Handel og Wandel — ere vi enige deri, undrer det mig, at Finansministeren desuagtet fastholder, at det er rene Bagateller, de Summer andrage, som det vil blive mindre end det Beløb, som efter sidste Statsregnskab indkom som Halvprocentafgift, noget over 600,000 Kr., 650,000 Kr. Hvis vi ere enige i, at kun den reelle Formue vil rammes herefter, har den ærede Finansminister ikke Ret i at betegne det som rene Bagateller, som vilde fremkomme i den Forbindelse, han nævne. Derimod kan han have Ret, hvis han forudsætter, at Loven vil blive omgaaet. Men jeg synes, hvis jeg da ikke hørte fejl, at den ærede Minister bemærkede, at der var Straf for at omgaa Loven, og hvis, hvad jeg ikke tør indlade mig paa at bestride, Lovforslaget er uheldig affattet, saa vil den ærede Finansminister jo kunne lægge sit Arbejde ind i at give Lovforslaget en saadan Affattelse, at det — jeg siger ikke, at det ikke allerede gør det — kan komme til at udtrykke det, som vi ere enige om, bør være Hovedtanken i det, nemlig at Halvprocentafgiften kun skal ramme den reelle Formue, der omsættes i Handel og Wandel. Jeg skal endnu kun gøre en Bemærkning til den ærede Finansminister i Anledning af en Ytring, der faldt paa et tidligere Tidspunkt af Debatten, og som jeg anser det for ikke unødvendigt at drage frem. Den ærede Finansminister sagde da, at, naar der fremkommer Forslag af saa stor finansiel Betydning som dette, et Forslag altsaa, hvis finansielle Betydning er en Medgang i Indtægter af 600,000 Kr. aarlig, bør der samtidig kunne paavises Beje, ad hvilke det forebygges, at Ligevægten mellem Statens Indtægter og Udgifter forrykkes. Det er ikke den ærede Finansministers Ord, men det er uden Tvivl Meningen. I Forbindelse hermed kunde der være Anledning til at minde om, at vi have haft her i Tinget baade i Fjor og i Aar et Forslag fremme — jeg sigter til Hærloven — hvor der er Tale om netop det samme Beløb, nemlig 600,000 Kr. Der blev i Fjor meget ivrig spurgt efter Finansministeren i Anledning af dette Forslag, fordi man ønskede at saa Rede paa, hvorledes den ærede Finansminister fra sit finansielle Standpunkt tænkte sig disse 600,000 Kr. dækkede. I Aar kom Forslaget igen, og da den ærede Finansminister jo dog formentlig har læst Rigsdagstidenden og set, at der var Spørgsmaal efter ham i Fjor, hvorfor mødte den ærede Finansminister da

ikke sammen med sin Kollega Krigsministeren for at svare paa dette Spørgsmaal, som naturligtvis maatte komme frem igen? Det synes ikke, at den ærede Finansminister er ganske konsekvent, naar det gælder hans egne finansielt vigtige Forslag, lige over for den Betragtning, han gør gældende, naar det drejer sig om Forslag, der komme frem her fra Tinget.

Finansministeren (Estrup): Det ærede Medlems Forlangende til Finansministeren vilde egentlig, naar det skulde gennemføres, betinge, at Finansministeren var til Stede omtrent ved hver eneste Forhandling her i Tinget, thi det er meget faa Forslag, der ikke paa en eller anden Maade have finansiell Betydning. Hvad særlig det Lovforslag angaar, som blev forelagt i Fjor, var det jo en given Sag, at det var et Forslag til Overvejelse af Tinget. Jeg har ikke nogen Tvivl om, at hvilket endeligt Resultat man end var kommen til ved Behandlingen af hint Lovforslag, vilde man uden Vanskelighed være kommen ud over det finansielle Spørgsmaal.

N. Nielsen: Den ærede Finansministers Henvisning til, at han nødvendig maatte være til Stede ved Behandlingen af ethvert Forslag, der havde finansiell Betydning, hvis jeg havde Ret i den Betragtning, jeg gjorde gældende før, holder ikke Stil. Jeg sammenstillede hans Betragtning i Dag om, at naar man stod over for et Forslag af saa stor finansiell Betydning som det foreliggende, burde man kunne paavise en Erstatning, med hans Stilling til hans eget Forslag, der netop drejede sig om en Udgift af samme Størrelse som den Indtægtsforringelse, der her er Tale om. Der var ved begge Lejligheder Tale om at komme saa højt op som til 600,000 Kr., og det var da, at jeg mindede den ærede Finansminister om, at han ikke er konsekvent i sin Betragtning af de finansielle Forhold.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Neergaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Forslag henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.